

Skatteborgernes Side til disse Virksomheder, at de bærer sig, og at de forrenter sig paa en passende Maade. Den væsentligste Ændring for Nedsættelsen af Taksterne ser jeg i Tjenestemændenes Antal, mere end i deres Løn.

Om de direkte Skatter fremsatte det ærede Medlem en Udtalelse, som var i høj Grad bemærkelsesværdig, fordi den gav Tilslutning til det, som fra konservativ Side er saa stærkt fremholdt i Løbet af det sidste Aars Tid: at det er en Misforstaaelse, naar man tror, at den direkte Skat kun har Betydning for den, den direkte rammer. Det var en overordentlig interessant Udtalelse. Det ærede Medlem fortsatte med at sige, at den direkte Skat selvfølgelig giver sig Udtryk i Varepriserne. Men saa er vi i Virkeligheden naaet til det Punkt, hvor en frugtbar Drøftelse er mulig, thi det er det, man altid har sagt fra Toldens Modstanderes Side, at det er jo det fortvivlede ved denne Told, at den fordyrer Varerne; det har man sat op som Modsætning til den direkte Skat. Men nu har vi altsaa Indrømmelsen, sagt fra Folketingets Talerstol, af, at de direkte Skatter selvfølgelig ogsaa giver sig Udtryk i Varepriserne. Det understreger jeg saa stærkt, som det er muligt, thi det er en overordentlig interessant Udtalelse af Frihandelens første Forkæmper i dette Ting.

Det ærede Medlem skildrede dernæst, hvor tyngende Ejendomsbeskatningen var, og deri er vi fra konservativ Side ogsaa ganske enige med ham, men man kan jo ikke tilbageholde den Bemærkning, at det saa er lidt ejendommeligt, at Partiet Venstre her i Tinget er gaaet med til at gennemføre en Skattereform, der af sine ivrigste Talsmænd netop anbefales ud fra dette, at den giver Mulighed for en stærk Forøgelse af Ejendomsbeskatningen.

Om Automobilomsætningsskatten, som omhandles i Venstres Udtalelse, skal jeg kun sige dette, at vi for vor Vedkommende er lidt forbavsede over, at man vil overføre netop denne Skat, der i sin Tid er gennemført for at skaffe Mulighed for Afdrag paa Statsgælden, til Kommunerne. Vi er overhovedet noget betænkelige ved dette Princip, som man her slaar ind paa fra Venstres Side, at overføre Statsindtægter til Kommunerne. Hvad vi savner i den Udtalelse, Partiet Venstre har stillet Forslag om, er navnlig en noget stærkere Pegen paa en positiv Foranstaltning overfor Erhvervs-krisen. Det er jo en naturlig Ting ud fra Partiet Venstres Standpunkt, men det er en Ting, som vi fra vor Side ikke kan und-

lade at fremhæve. Erhvervs-krisen er det store, det alt afgørende Problem i dansk Politik i Øjeblikket, og selv om det er ganske givet, at en hvilken som helst Regering af hvilken Partifarve den end maatte være, i dette Øjeblik vilde have haft store Vanskeligheder at kæmpe med efter den Deflation, som er gennemført her i Landet saa hurtigt og saa voldsomt, kan vi dog ikke frikende Regeringen for noget Ansvar overfor Krisens Forløb og overfor det Omfang, den har taget. Det er muligt, at Regeringen har haft en god Villie, det betvivler jeg i og for sig ikke, men saa har Evnen i en beklagelig Grad svigtet. Den højtærede Forsvarsminister har en Gang i Oppositionens glade Dage sagt, at det var en Falliterklæring for Regeringen Neergaard, at den sagde, at den intet formaaede overfor Arbejdsløsheden. Jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister at tage denne Udtalelse frem til Overvejelse i en stille Time hjemme og se paa den og saa stille et Lighedstegn ved og anbringe sig selv paa den anden Side. (*Statsministeren*. [Staauning]: Hvorfor det?). Statsministeren spørger hvorfor. Jo, fordi jeg kunde tænke mig, at det vilde være gavnligt for Forsvarsministerens videre Udvikling til at naa til et saadant Punkt af Selverkendelse.

Vi ønsker i den Situation, hvori vi nu er, at fremhæve stærkt, at det er et overordentlig populært Krav at gaa ud til Vælgerne med, at sige: det er nødvendigt at faa nedsat Skatter, Afgifter og Takster. Det er overordentlig populært, og ingen Politiker i dette Land vil undlade at gøre det, og ingen vil være i Tvivl om, at det er ganske overordentlig vanskeligt at gennemføre. Og alle vil give det ærede Medlem Hr. N. Neergaard Ret i, at det sikkert bliver endnu vanskeligere i det Finansaar, som følger efter dette. Men en meget stor Kreds af Vælgere — en Kreds, som er meget større end den, der ved sidste Valg sluttede sig til det konservative Folkeparti — vil give mig Ret, naar jeg siger, at den hurtigste Vej til at skaffe en Lettelse af Skattetrykket er den at skabe større Evne til at bære det derigennem, at man faar Erhvervslevet i Gang. Det er den hurtigste Vej, og det er den sikre Vej. Derfor er det meget beklageligt, at Ministeriet slutter denne Rigsdagssamling med det, som Forsvarsministeren, hvis han var Oppositionsmand, vilde kalde en Falliterklæring, og at denne Erklæring medunderskrives af det radikale Parti og af Partiet Venstre, hvilke tre Partier alle har erklæret, at overfor Erhvervs-krisen maatte de strække Gevær.